

PROGRAM MŠÍ SVATÝCH A POBOŽNOSTÍ

- 1.4. sobota—od 15 hodin možnost zpovědi—budou zde i cizí kněží
- 2.4. Květná neděle , mše svatá v 8 hodin CZ, průvod a žehnání palem
- 4.4. Úterý—po mši bude udílení Svátosti pomazání nemocných, CZ

Velikonoční TRIDUUM

- 6..4. Zelený čtvrtek, mše svatá Večeře Páně v 16 hodin CZ
přenesení a uložení Nejsvětější svátosti na boční oltář
- 7..4. Velký pátek, památka umučení Páně , pobožnost křížové cesty
a velkopáteční obřady v 15 hodin PL, přenesení
a uložení Nejsvětější svátosti na oltář Božího hrobu,
odhalení Božího hrobu, večerní adorace do 21 hodin.

DEN PŘÍSNÉHO PŮSTU

- 8..4. Bílá sobota, možnost adorace u Božího hrobu od 9 do 18 hodin
V 9 hodin bude svěcení pokrmů, poté zahájení adorace.
Velikonoční vigílie—začátek obřadů 18 hodin, svěcení ohně a
vody, poté slavnostní mše svatá CZ
9. 4. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
slavnostní mše svatá v 8 hodin PL
10. 4. Velikonoční pondělí, mše svatá v 8 hodin CZ
16. 4. Neděle Božího milosrdenství, mše svatá v 8 hodin CZ
23. 4. 3.neděle velikonoční, Biblijní neděle, mše svatá v 8 hodin PL
30. 4. 4.neděle velikonoční, Neděle dobrého pastýře,
mše svatá v 8 hodin CZ
7. 5. 5.neděle velikonoční, mše svatá v 8 hodin PL
14. 5. 6.neděle velikonoční, mše svatá v 8 hodin CZ
18. 5. Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ, mše svatá,
začátek novenny— přípravy na slavnost Seslání Ducha Svatého
21. 5. 7.neděle velikonoční, mše svatá v 8 hodin PL
- 27..5. Vigílie Seslání Ducha Svatého, mše svatá v 17 hodin PL
28. 5. Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO—mše svatá v 8 hodin CZ
ukončení doby velikonoční
1. 6. Slavnost Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze,
mše svatá v 17 hodin PL
4. 6. Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE, mše svatá v 8 PI
8. 6. Slavnost Těla a Krve Páně—Boží Tělo, mše svatá v 17 hodin PL,
procesí ke čtyřem oltářům
11. 6. 10. neděle v mezidobí, mše svatá v 8 hodin CZ
16. 6. Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova , mše svatá v 16 hodin PL
18. 6. 11. neděle v mezidobí, mše svatá v 8 hodin PL
25. 6. 12. neděle v mezidobí, mše svatá v 8 hodin CZ
2. 7. Slavnost pouť—odpusť, mše svatá v 8 hodin PL
- 5.7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, mše svatá v 8 hodin CZ

VELIKONOCE 2023

Římskokatolická farnost Albrechtice

BLAHOSLAVENÍ, KDO NEVIDĚLI A UVĚŘILI !

JAN 20.29

*Přejeme všem farníkům radostné prožití velikonočních svátků,
pokoj, radost a odvahu k novému životu*

VELIKONOČNÍ DOBRÁ ZPRÁVA

Pesimista by řekl - všichni jednou zemřeme. My však musíme být optimisté, protože máme dobrou zprávu - po smrti začíná nový život. Pán Ježíš přece řekl: „odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. (Jan 14.3) Nevíme, kdy náš vlak zastaví v oné přestupné stanici, kdy skončí naše pozemská pouť. Jaké to bude? To už záleží na nás, jak jsme naložili s darem od Boha - s pozemským životem, který nám On dal. Proto bychom měli každý den žít tak, jak to po nás chce Bůh. Protože jsme však slabí a nikdo se na 100% neubrání hříchu, zanechal nám Syn Boží Svátost smíření, která je naší nadějí. Přeneseně je to podobné smrti a zmrtvýchvstání - hřích nás postupně zabíjí a Svátost smíření (zpověď) nás vrací zpět k životu.

SVÁTOST NIŽŠÍ KATEGORIE ?

Často je tomu tak, že podvědomě nějak považujeme Svátost smíření jen za nutnou podmínku pro přijetí „hlavních“ Svátostí „vyšší kategorie“ a nevyužijeme celou její očistnou sílu návratu zpět z tmavých zákoutí našeho života. Přitom je darem od samotného Boha ! „Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ (Jan 20.23) Jsme v komfortní situaci, kdy Boží milosrdenství je tak velké, že stačí si své hříchy uvědomit, upřímně jich litovat a vyznat je Pánu před knězem jako jeho prostředníkem. Vše, za co bychom se třeba styděli před jinými lidmi, zůstává jen mezi námi a Bohem a máme ulehčenu cestu k vlastní přeměně k lepšímu. Záleží jen na každém, jak upřímně se snaží o plnění Boží vůle. Jen je třeba pamatovat na to, že není to jen o dodržování Desatera Božích přikázání. To je nutné, ale nepostačující minimum, protože ne všechny životní situace lze konkrétně vyjmenovat. Pojmenovány jsou i jiné hříchy (příklad viz níže). Pokud ale opravdově zpytujeme své svědomí, třeba podle zpovědního zrcadla v našich zpěvnících a chceme se polepšit, pak Duch Svätý nám napoví vše potřebné.

7 HLAVNÍCH HŘÍCHŮ

Sedm hlavních hříchů (někdy také 7 kardinálních hříchů či sedm smrtelných hříchů) používáme od času papeže Řehoře I. Velikého (asi 540 – 12. březen 604).

Jsou to Pýcha (lat. superbia), Lakomství (lat. avaritia), Závist (lat. invidia), Hněvivost (lat. ira), Smilstvo (lat. luxuries), Obžerství (lat. gula), Lenost (lat. acedia). Pojmeme hlavní hřích se nemyslí hřích, který je před Bohem nejdůležitější, nejtěžší nebo nejsmrtelnější. Hlavní hřích znamená, že je pramenem (lat. caput) dalších hříchů. Podobně označení kardinální hřích (lat. cardo) znamená stavy mysli, okolo kterých se „otáčejí“ a vzniká celá hříšnost člověka, zejména ve vztahu k jiným lidem a svému okolí.

Známý je obraz Hieronyma Bosche 7 hlavních hříchů, který pochází z roku cca 1480 a je uložen v muzeu Prado v Madridu.

ZAZDROŮC - ZAWIŚC - NIENAWIŚC

Zazdrość jest pierwszym stopniem zawiści, zazdrości można wszystkiego, dóbr materialnych i duchowych (nie chodzi tutaj o zazdrość małżeńską). Można zazdrościć nie tylko tego, co drugi ma, ale i tego, kim jest. Zazdrość to również obawa przed utratą czegoś, co ma dla nas wielką wartość. Grzech takiej zazdrości jest ogólnie niebezpiecznie lekceważony (choć siłę rażenia ma wielką).

Zawiść, to smutek z powodu dobra drugiego człowieka i radość ze zła, które się drugiemu człowiekowi przytrafiło. Zawiść to pożądanie czegoś, czego nie posiadamy. Zawiść przejawia się w niezgodzie, nienawiści, złośliwej radości, obmowie, oszczerstwie, przypisywaniu komuś złych motywacji.

Nienawiść to już opętanie człowieka złem, które prowadzi, z przyczyn powyższych, do nieodwrotnych skutków i do tragedii.

Dlatego zawiść jest jednym z głównych grzechów, ponieważ uległość wobec niej i niezgoda zawsze prowadzi do ruiny, nienawiść prowadzi do śmierci, obmowa i oszczerstwo do krzywdy, złośliwość i kpiny do nieszczęść. Jest tak, że jeśli postrzeżę się cokolwiek na ziemi jako powód własnego poczucia uniesienia lub hańby, to z pewnością zaczyna się to nienawidzić, a ostatecznie marzyć, by to coś przestało istnieć.

TAJEMNICA KORONY CIERNIOWEJ

„Koronacja” Jezusa, dokonana przez rzymskich legionistów stanowiła jeden z elementów kaźni Jezusa. Czerpanie przyjemności z poniżenia drugiego człowieka – to scena, która towarzyszy ludzkości od wieków. O ile ubiczowanie czy ukrzyżowanie dokonywały się na rozkaz Piłata, o tyle nikt nie wydawał polecenia, by przysporzyć skazańcowi więcej cierpienia.

Korona cierniowa miała formę czepca, splecionego z gałęzi cierniowych i nałożonego na głowę. Sprawiała, że ok. 60 kolców wbijało się w głowę, wywołując olbrzymie cierpienie, ponieważ na owłosionej skórze głowy znajduje się ok. 150 receptorów bólowych. Ciernie wbite w skórę czaszki przesuwaly się, rozdzierając naczynia krwionośne i drażniąc zakończenia nerwowe, co jeszcze bardziej potęgowało ból.

Pierwsze zapisy wspominające o tej relikwii są z roku 406, zapis z roku 650 mowi o tym, że z czepca pozostała już tylko obręcz (jak jest zwykle wyobrażana na głowie Jezusa).

W roku 1063 została przeniesiona z Jerozolimy do Konstantynopola, król Francji Ludwik IX ją odkupił w roku 1239. Od tego czasu była w skarbcu katedry Notre Dame w Paryżu aż do pożaru katedry 15.4.2019. Bohaterem Francji okazał się 50-letni ks. Jean-Marc Fournier, kapelan paryskiej straży pożarnej. Gdy świątynia stanęła w płomieniach, wyniósł z niej najpierw Najświętszy Sakrament, a następnie stworzył żywy łańcuch ludzi, dzięki którym udało się wydobyć ze skarbcza najcenniejsze relikwie. To właśnie on uratował Koronę Cierniową, która dwa tysiące lat wcześniej spoczywała na skroniach Jezusa z Nazaretu.

NEDALEKO NÁS... 2.DÍL

Od 24.2.2022 stále trvá v Evropě, po 78 letech, plná a neskrývaná válka, kdy Rusko zaútočilo na sousední stát. Válka přinesla moře utrpení a ztrát pro obyvatele Ukrajiny, vzala také mnoho lidských životů. Nezapomínejme v modlitbách prosit Pána o návrat do „normálních“ časů. Lidský život i svět je přece dílem Božím a to se nemá ničit. Bylo by velkou chybou myslet si, že se to nás netýká